

สำนวนไทย

ข้อความต่อไปนี้ตรงกับสำนวนไทยว่าอะไร

๑. เอาลูกของคนอื่นมาเลี้ยงเป็นการรับผิดชอบที่หวังผลตอบแทนแน่นอนไม่ได้
ก. หาเหาใส่หัว ข. แก่วงเท้าหาเสื้อ
ค. เอาเมือ Zuk หิน เอาลูกเขามาเลี้ยงเอาเมืองเขามาอน

๒. ลงทุนน้อยหวังผลกำไรมาก
ก. เอาพิมเสนไปแลกกับเกลือ เอาถุงฟอยไปตกปลากระเพง
ค. เอาทองไปรู้กระเบื้อง จ. เอาเนื้อหนูไปปะเนื้อช้าง

๓. แสดงความรู้หรือความรู้กับคนอื่นที่เขาเรื่องคือผู้เดียว
ก. สอนหนังสือสังฆราช ข. สอนจะเรื่องให้ว่ายน้ำ
 ค. เอาชนะพร้าวห้าวไว้ขายสวน จ. ละเอเง xen มีองด้วยปาก

๔. เลี้ยงคุอย่างพเนาพะโนไม่ต้องทำอะไร
ก. ไปในหิน ใส่สามัคคีแขวนไว้
ค. เสือนอนกิน จ. ดีดลูกคิดแรงแก้ว

๕. ผู้ที่ชอบวางแผนใหญ่ใหญ่โตกันไป
ก. จะระเบ็จวางแผน ข. จ่องหองพองบน
 ค. จะระเบ็จกคลอง จ. ถ่มน้ำล่ายรดฟ้า

๖. สำนวนในข้อใดหมายถึง คนที่ทำตัวฝึกไฟเข้าด้วยทั้ง ๒ ฝ่ายที่ไม่เป็นมิตรกันโดยหวังผลประโยชน์เข้าตน
 ก. นกสองหัว ข. เหียบเรือสองแคน
ค. รักพี่เสียดายน้อง จ. จับปลาสองมือ

๗. สำนวนในข้อใดหมายถึงการทำงานที่มากล้ากอ่ายยิ่ง โดยต้องใช้ความเพียรและความอดทนมาก (บางทีเกินความสามารถของตน)
ก. พายเรือหวนน้ำ เพืนกรอกขึ้นภูเขา
ค. ผนทั้งให้เป็นเข็ม จ. งมเพื่มในมหาสมุทร

๔. จะทำอะไรไม่ก้าดดันใจทำลงไป
- ก. ขึ้นกบบปลาหมี
 - ข. จับงูข้างทาง
 - ค. ช้าๆ ได้พร้าสองก่อนงาน
 - ง. เงื่อง่าราคาแพง
๕. สำนวนใดหมายถึงร้ายพอ ๆ กัน จัดจ้านพอ ๆ กัน
- ก. บนมพอสมน้ำยา
 - ข. ศรศิลป์ไม่กินกัน
 - ค. ข้าวแಡงแกงร้อน
 - ง. จิงก์ราข่ากีแรง
๖. สำนวนใดมีการใช้ภาษาแสดงเหตุผล
- ก. รู้มากขากنان
 - ข. รู้เข่นหืนชาติ
 - ค. รู้ข่าวรู้สั้น
 - ง. รู้หาญรู้ขลາດ
๗. สำนวนในข้อใดหมายถึงลงทุนมากเพื่อหวังผลเพียงนิดหน่อย
- ก. ชี่ห้างจับตึกແດນ
 - ข. ต่าน้ำพริกคลາຍแม่น้ำ
 - ค. คำข้าวสารกรอกหนื้อ
 - ง. เหี้ยบเรือสองแคน
๘. ข้อใดไม่ใช่ประโยชน์ที่เป็นเงื่อนไข
- ก. ถ้าเรอตั้งใจเรียนอีกนิดผลการสอบจะดีขึ้น
 - ข. ฉันจะรีดถ้าไม่ได้ถ้าไฟดับ
 - ค. เธอจะต้องเสียใจหากเธอไม่เชื่อฉัน
 - ง. มีความรู้เหมือนมีทรัพย์อยู่บ้านแสน
๙. ข้อใดเป็นประโยชน์ช้านหรือสามัญ
- ก. ความเป็นไทยที่แสดงออกทางด้านวัฒนธรรมปัจจุบันนี้มีมากมาก
 - ข. ความลำบากประการที่สองก็คือเรื่องโทรศารของหน่วยงานนี้แหละ
 - ค. เรายังรักษาระเบียบของภาษาและความดงามของภาษาไว้ เพราะเป็นภาษาประจำชาติ
 - ง. เขาเป็นคนดีที่โลกต้องการ
๑๐. ข้อใดเป็นประโยชน์เหตุผล
- ก. เขายังคงความรู้ความสามารถถ้าข้อทดสอบมาได้อ่าย่างนี้ประสิทธิภาพ
 - ข. ภูมิประเทศแบบขั้นบันไดที่บานลีดงามมาก
 - ค. วัดมีความสำคัญต่อคนไทยเสมอมา
 - ง. การพักผ่อนเมื่อเข้านีช่วยให้ผันพบายขึ้น

๑๕. ข้อใดใช้ราชศัพท์ไม่ถูกต้อง
- ก. สมเด็จพระบรมราชินีนาถทรงลงพระนามกิจชัยในสมุดเยี่ยม
 - ข. นักเรียนผู้อุทิศตนของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
 - ค. พระเจ้าหกาน เชื้อพระองค์เจ้าพัชริกิตติยาภาโปรดทรงม้า
 - (ง.) สมเด็จพระสัมมาราชาด្ឋกัตตาหารแล้ว
๑๖. ข้อใดไม่ใช่คำนำมาราชศัพท์ทุกคำ
- ก. พระราชนัดวิ พระราชนูจชา
 - ข. พระราษฎร์ พระบังคมทูล
 - ค. พระราชนิพนธ์ พระราชนิพนธ์
 - ง. พระหัตถ์ พระบรมราโชวาท
๑๗. “สำนวนที่มีความหมายว่า “การลักขณะได้ไม่愧恧” ในคำประพันธ์นี้
- ก. การพรพรรณนา
 - ข. คำสามารถ
 - ค. เสาระนี้
 - (ง.) คำพ้องรูป
๑๘. ลักษณะใดไม่ควรใช้ในการสอนเรื่องความสัตย์สุจริต
- ก. เทคนิคไวหาร
 - ข. การยกตัวอย่างประกอบ
 - ค. การใช้เหตุผล
 - (ง.) การพறรณาความรู้สึก
๑๙. เรื่องขุนช้างขุนแพนเป็นเรื่องราวของคนไทยในสมัยใด
- ก. สุโขทัย
 - ข. ตอนปลายสมัยอยุธยาถึงรัตนโกสินทร์
 - ค. ออยุธยา
 - ง. รัตนโกสินทร์
๒๐. “โโคคาวาชีฟได้เป็นสิ่งเป็นอันยัง
กันเด็ดดับสูญสัง-
เป็นชื่อเป็นเสียงได้
โคลงบทนี้มีความสำคัญอยู่ที่ภาษาไทย
- ก. บทที่ ๑
 - ข. บทที่ ๒
 - ค. บทที่ ๓
 - (ง.) บทที่ ๔

๒๑. โภลงบทได้นึ่นปรัชญาทางพุทธศาสนา เรื่องพลดของการกระทำ

- ก. ห้อมแห่งกลั่นกล่าวถือ ศีลสัตห์ นีนา
- ข. อดอยากรี้บงอย่างเสื่อ สงวนศักดิ์
- ค. ไปปานบุญอัน พจมุตติ ءองนา
- (๔) ผู้ทำสิ่งอุทศ กรรมติด ตามนา

๒๒. ข้อใดเป็นคุณค่าด้านวรรณคิลป์ของเรื่องสามก๊ก

- (๑) ใช้ถ้อยคำเรียบร้อยสำน้ำเสนอ อ่านเข้าใจง่าย
- ข. เนื้อเรื่องปรับใช้ได้กับคนทุกบุคคลทุกสมัย
- ค. ใช้เป็นตัวการศึกษาอุบากาศการศึกการเมือง
- ง. ประเทืองปัญญาและจารโลงไว

๒๓. คำประพันธ์ในข้อใดให้คุณค่าด้านศิลปะการประพันธ์และสะท้อนถึงความติดต่อระหว่างประเทศ

(๑) ข้าวหุงปูรงอย่างเทศ	รสพิเศษใส่ถูกอีน
ข. ข้าวใหญ่ใส่สารพัด	วางแผนจัดหมายเหลือด้า
ค. รสทิพย์หันมาโปรด	ถุงจะเบร์บันเทียบหันขั้น
ง. เห็นหุ่นรุ่นทรงเครว่า	รุ่นรุ่นเร้าคือไฟฟ่อน

๒๔. ข้อใดมีสัมพันธ์ในเด่นชัดกว่าข้ออื่น

ก. อุบัติยาศกั่นแม้ว	โดยสรรค์	ลงฤา
ข. เรื่องเรื่องไตรรัตน์พัน	พันแสง	
(๑) เอียงอกเทอกอกข้าง	อาจองค์	อร่อย
ง. ชาภามาด้วสា	คำบาง	

๒๕. ข้อใดนีการใช้คำไวพจน์

ก. เห็นแก้วแวงวันที่จันจิต	ไขไม่คิดอาจเอื่อมให้ถึงที่
ข. อันของสูงแม่นปองด้องจิต	ถ้าไม่คิดปืนป้ายจะได้ฤา
ค. ของไทยนะของไทย	และก็ไทยนะไทยเป็น
(๑) ไม่คิดถอยมัวคงดองกไม้ร่วง	คงขาดดวงบุปผาติสะอาดหอน

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★